

ULIGHED 24. september 2023

DEBATINDLÆG

Otte års skattelempelser til de mest velstillede har øget uligheden

Skrevet af

Emilie Damm Klarskov
Analysechef

Siden 2015 er personskatterne blevet lempet med 6,6 milliarder kroner, og det er i særlig grad kommet de rigeste til gode, mens de ti procent fattigste danskere faktisk har tabt på skattereformerne. Det har øget uligheden, og det samme vil ske, hvis regeringen gør alvor af sine planlagte skattelempelser.

Kontakt

Analysechef

Emilie Damm Klarskov

📞 27 35 85 95

✉️ ead@ae.dk

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

De seneste ti års indkomstfremgang er meget ujævnt fordelt. Mens de samlede indkomster er steget med godt 20 procent siden 2010, har den rigeste procent af danskerne oplevet en indkomstfremgang på mere end 70 procent. Det betyder, at [den rigeste procent nu sidder på over 9 procent af de samlede indkomster](#). Samtidig ved vi, at [den rigeste procent af danskerne ejer en fjerdedel af den samlede formue](#) i Danmark.

Den førte politik er en af forklaringerne på, at vi de senere år har set den udvikling, hvor de rigeste danskers indkomster stikker af fra den øvrige befolknings. Faktisk nåede uligheden sidste år det højeste niveau i den periode, Danmarks Statistik har opgjort den, og det er ikke en naturlov, at uligheden er steget. Det skyldes i høj grad den førte økonomiske politik.

” *Vil man stoppe den udvikling, er skattelempler den gale vej at gå. I stedet for at forgylde velstillede danskere, bør regeringen investere i fælles velfærd.*

Analysechef Emilie Agner Damm

Skattelempler eller velfærd? Det har været temaet i de seneste mange valgkampe. Og det er et godt spørgsmål, for pengene kan ikke bruges flere gange. Hver gang vi letter skatten med en krone, er der en krone mindre til den offentlige velfærd. Siden 2015 er skattelempler blevet prioriteret over velfærd. Mens de samlede skatter er blevet lempet markant siden 2015, har den offentlige velfærd nemlig været [underfinansieret](#). Konsekvensen heraf er, at uligheden er steget, og velfærden er blevet ringere.

Lad mig udlægge tallene konkret: Siden 2015 er de samlede skatter og afgifter blevet lempet med 12,8 milliarder kroner, herunder lempelser for cirka 6,6 milliarder kroner i personskatterne, det vil sige indkomstskatten. I en [ny analyse](#) har vi i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd undersøgt de fordelingsmæssige konsekvenser af disse skattelempler. Analysens resultater tegner et tydeligt billede: Mens de ti procent fattigste danskere ligefrem har tabt på de seneste otte års skattepolitik, er de mest velstillede blevet forgyldt.

Dette billede bliver kun endnu tydeligere, hvis man også indregner, hvad de penge, som er brugt på skattelempler, ellers kunne være brugt på. For som jeg nævnte tidligere, må man spare på velfærden, hvis man prioriterer penge til skattelempler.

Var de 6,6 milliarder kroner, som indkomstskatten siden 2015 er blevet lempet med, i stedet blevet brugt til offentligt forbrug, ville de i højere grad have kommet de mindst bemidlede danskere til gode. Et øget offentligt forbrug kan nemlig øge kvaliteten af de offentlige velfærdstilbud, hvilket giver borgerne nogle forbrugsmuligheder, der ligger ud over deres private budget. Offentlig velfærd betyder nemlig, at borgerne ikke selv skal betale for blandt andet uddannelse og lægebesøg. De udvidede forbrugsmuligheder, som følger af et højere offentligt forbrug på velfærd, kommer især de lavere indkomstgrupper til gode.

Man kan dermed sige, at uligheden øges gennem to effekter, når det fra politisk side vælges at prioritere skattelemper til de bedst stillede frem for velfærd til alle.

Alligevel har regeringen planer om fortsat at lette skatterne. Det gælder ikke mindst, fordi de foreslåede skattelemper er målrettet dem, som allerede har mest. Regeringen vil hæve beskæftigelsesfradraget og sænke topskatten. Lavere topskat er målrettet de rigeste danskere.

” *Den førte politik er en af forklaringerne på, at vi de senere år har set den udvikling, hvor de rigeste danskeres indkomster stikker af fra den øvrige befolknings*

Analysechef Emilie Agner Damm

Øget ulighed kan true den sammenhængskraft, som ellers har været kendetegnende for det danske samfund. Jo større indkomstulighed vi har, jo større afstand vil der blive mellem rig og fattig i Danmark, og det ses blandt andet i den stigende geografiske polarisering, vi har set de senere år.

Vil man stoppe den udvikling, er skattelemper den gale vej at gå. I stedet for at forgylde velstillede danskere, bør regeringen investere i fælles velfærd.